ΑΡΘΡΑ

Διαδοχή από τομές στον χρόνο

Μια πρόσθετη τομή στον χρόνο έφερε η φρίκη της εμπειρίας της μεγάλης πυρκαγιάς στην Κινέττα και -κυρίως- στην περιοχή της Ραφήνας, στο Μάτι/Κόκκινο Λιμανάκι με 77 μέχρι στιγμής νεκρούς και 187 τραυματίες (υπήρχαν ακόμη δεκάδες αγνοούμενοι), που κάνουν την πελώρια απώλεια περιουσιών να σβήνει. Εικόνες και ανθρώπινες τραγωδίες που ευθέως παραπέμπουν στις μεγάλες πυρκαγιές της Ηλείας του 2007, όμως αυτή τη φορά σε πυκνοκατοικημένη, αστική περιοχή. Με το κατά Τσίπρα/Τόσκα «ασύμμετρο φαινόμενο» να παραπέμπει ευθέως στην «ασύμμετρη απειλή» της εποχής Καραμανλή/Πολύδωρα και με τις αναφορές (και αυτή τη φορά) σε «οργανωμένο σχέδιο εμπρηστών» να θυμίζουν εκείνες τις φήμες για «σχέδιο ανατροπής» της κυβέρνησης του 2007. Όλα αυτά έφεραν απότομα -εκτίμησή μας- μια τομή στον χρόνο.

Παρά την (αναμενόμενη) μνιτιακή φρενίτιδα, το απόλυτα άχρηστο παιχνίδι (τραγικό, πλην παιχνίδι) της αναζήτησης ευθυνών έμεινε πίσω. οι συμβολικές κινήσεις έπαιξαν γρήγορα - η άμεση επιστροφή Τσίπρα από το Μόσταρ, με έκκληση για ενότητα, η επιλογή Παυλόπουλου να ακυρωθεί η δεξίωση για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, η κήρυξη 3ήμερου εθνικού πένθους με την επισήμανση ότι «τέτοιες ώρες δεν υπάρχουν διαφορές». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης με την αρχική επιλογή να ανακοινώσει (προς την Πυροσβεστική) τη διαθεσιμότητα «του συνόλου των εθελοντών [της Ν.Δ.] να συνδράμουν ανά πάσα στιγμή», παράλληλα όμως με έκκληση για «ενότητα και αλληλεγγύη».

Με επίγνωση του πόσο η ανθρώπινη διάσταση αυτών των καταστροφών οφείλει να εκτοπίζει τις όποιες πρακτικές πλευρές, να σημειώσουμε ήδη τρία στοιχεία. Πρώτον, οι εικόνες καταστροφής από τις πυρκαγιές - όπως και μετά τις πλημμύρες του περασμένου Φεβρουαρίου στη Μάνδρα, στη Δυτική Αττική- έτρεξαν σ' όλη την υφήλιο. Όχι το καλύτερο για την τουριστική ταυτότητα της χώρας. Ύστερα, υπήρξε όντως ένα κύμα συμπάθειας και συμπαράστασης ανά την Ευρώπη -αλλά και, για παράδειγμα, από ΗΠΑ και Ισραήλ ή και τον γ.γ. του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ, κύμα που «κουμπώνει» τώρα στην αναζήτηση της καταταλαιπωρημένης Ελλάδας για κανονικότητα μετά τα Μνημόνια.

Τέλος, ας το πούμε ευγενικά, αποθαρρύνθηκε από το κλίμα οδύνης κάθε τάση και πειρασμός για θριαμβολογία και λογική φιέστας τώρα, στις 20 Αυγούστου. Μόνο καλό θα κάνει αυτή η αυτοσυγκράτηση, άμα τελικά επικρατήσει...

Επειδή όμως ξεκινήσαμε μιλώντας για τομή στον χρόνο, θα μας επιτραπεί να επισημάνουμε -θα έπρεπε να είναι περιττό, αλλά φοβούμεθα ότι δεν είναι! - πως μπροστά μας, αντί για μια ευθύγραμμη συνέχεια, υπάρχει μια διαδοχή από τομές. Οι οποίες θα ήταν επικίνδυνο να αγνοούνται. Έτσι, αρχές Αυγούστου, «χρειάζεται» η γερμανική Βουλή να ψηφίσει με τη δική της λογική το κλείσιμο του τρέχοντος Προγράμματος: δεν πρόκειται απλώς για την αποδοχή της εκταμίευσης των 15 δισ. ευρώ για το cash buffer και για το σβήσιμο κάποιων δανείων ΔΝΤ -που δεν είναι, ούτως ή άλλως, μικρή υπόθεση,- αλλά και για συμβολικό τερματισμό της εποχής των Μνημονίων με την αποδοχή του πλέον τζαναμπέτη «εταίρου». Σήμα προς τις αγορές, πάντως, προς τις οποίες μας ωθούν διεθνείς συντελεστές.

Πριν όμως κι απ' αυτήν, υπάρχει μια άλλη -δίδυμη αυτή- τομή: Την επόμενη βδομάδα αναμένεται από την ΕΚΤ «κάτι» πιο προχωρημένο ως προς την αποτίμηση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους μετά το Eurogroup Ιουνίου/Ιουλίου, και ως προς τις δυνατότητες -με βάση την ενισχυμένη εποπτεία/enhanced surveillance- να διατηρηθεί το waiver για τα ελληνικά ομόλογα. Θα αδειάσει άραγε ο Μάριο Ντράγκι τον Γιάννη Στουρνάρα;

Ακόμη πιο πολύ, όμως, μιας και μιλούσαμε για εικόνα μας προς τις αγορές, θα 'χουμε την «πιο τελική» στάση του ΔΝΤ - στο Διοικητικό του Συμβούλιο, όχι σε επίπεδο μόνον χρησμών Λαγκάρντ- για την αξιολόγηση βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους. Αυτό είναι που θα «ακούσουν» οι αγορές, όμως τα αυτιά στο εσωτερικό μας θα είναι ορθάνοιχτα για να δουν τι θα επιφυλάξει για το άλλο δίδυμο: τα (διαρθρωτικής λογικής κατά το Ταμείο, όχι απλώς δημοσιονομικής...) μέτρα για τις συντάξεις/2019 και εκείνα για διεύρυνση της φορολογικής βάσης/2020 (αυτή είναι η προσέγγιση της μείωσης του αφορολόγητου, μην το ξεχνάμε).

Σε σύγκριση μ' αυτά, η τομή της 20ής Αυγούστου είναι δευτερεύουσα. Όμως και το πρώτο 15νθήμερο Σεπτεμβρίου στη ΔΕΘ ενδιαφέρει λιγότερο απ' ό,τι η τομή Οκτωβρίου/Νοεμβρίου, με τον προϋπολογισμό και τα πρωτογενή του και τα στοιχεία για την ανάπτυξη να κρίνουν ΑΝ υπάρξει όντως περιθώριο «επανεξέτασης» των συμφωνημένων - ανεξαρτήτως του τι θα έχουν εκφωνήσει οι πολιτικοί τενόροι στη Θεσσαλονίκη. Αυτά έχουν οι τομές στον χρόνο!

[SID:12013702]

Του Α.Δ. Παπαγιαννίδη
skbile@hol.gr

Ας το πούμε ευγενικά, αποθαρρύνθηκε από το κλίμα οδύνης κάθε τάση και πειρασμός για θριαμβολογία και λογική φιέστας τώρα, στις 20 Αυγούστου. Μόνο καλό θα κάνει αυτή η αυτοσυγκράτηση, άμα τελικά επικρατήσει...

Ψηφιακός μετασχηματισμός και ο κανονισμός GDPR

Ο ευρωπαϊκός κανονισμός για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, γνωστός ως GDPR, τέθηκε σε πλήρη ισχύ στις 25 Μαΐου 2018. Καθώς η έκπληξη και ο φόβος της εφαρμογής του αρχίζουν να υποχωρούν, οι σύμβουλοι μάνατζμεντ διαπιστώνουμε ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις και οργανισμοί είναι επί της ουσίας απροετοίμαστοι. Και αυτό γιατί, ενώ έχουν προχωρήσει στην εκπόνηση σχετικών μελετών, πρώτο μέλημά τους είναι η νομική θωράκισή τους έναντι του κανονισμού αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα θέματα αναδιοργάνωσης και τεχνολογίας. Μήπως όμως αυτή η μονοδιάστατη αντιμετώπιση του GDPR αποτελεί τροχοπέδη για τον ψηφιακό μετασχηματισμό τους;

Ζούμε στην εποχή της ψηφιακής επανάστασης η οποία σε ένα μεγάλο βαθμό στηρίζεται στην ανοιχτή επικοινωνία και χρήση των δεδομένων για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών, πολιτών κλπ. Ο κανονισμός GDPR έρχεται για να επιβάλει κανόνες και όχι να περιορίσει τη χρήση τους. Αρκεί οι επιχειρήσεις να προχωρήσουν στα κατάλληλα βήματα.

Και καθώς το Μουντιάλ μόλις ολοκληρώθηκε, θα χρησιμοποιήσουμε σχετικούς όρους για να περιγράψουμε τις κατηγορίες των στρατηγικών που θα ακολουθήσουν διάφορες επιχειρήσεις και οργανισμοί.

Η πρώτη κατηγορία θα παίξει «φουλ επίθεση». Θα ανοίξει τα δεδομένα της, θα μειώσει τους περιορισμούς και θα ρισκάρει τη συμμόρφωσή της με τον κανονισμό, προκειμένου να πετύχει την ταχεία εισαγωγή της στην ψηφιακή εποχή.

Η δεύτερη κατηγορία θα παίξει «φουλ άμυνα». Θα επιδιώξει την πλήρη συμμόρφωση με τον κανονισμό, θα μειώσει την επικοινωνία της με τον «έξω κόσμο» πιστεύοντας ότι η συντηρητική αυτή στρατηγική θα διατηρήσει την υφιστάμενη θέση της στην αγορά και δεν θα αντιμετωπίσει κινδύνους σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα.

Η τρίτη κατηγορία θα ισορροπήσει μεταξύ «επίθεσης και άμυνας». Για την κατηγορία αυτή ο ψηφιακός μετασχηματισμός αποτελεί βασικό συστατικό της αναπτυξιακής στρατηγικής της, ενώ ο GDPR αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθεί ο επιχειρησιακός σχεδιασμός της.

Είναι η ώρα να επιλέξουμε τη στρατηγική μας. Εμείς πιστεύουμε ότι η τρίτη κατηγορία θα κερδίσει τον αγώνα. Ο κόσμος έχει ήδη αντληθεί την αξία των δεδομένων μέσω των analytics και κινείται ταχύτατα προς την εποχή της τεχνητής νοημοσύνης (artificial intelligence). Η ισορροπία όμως με τις αξίες του σεβασμού των προσωπικών δεδομένων θα προσδώσει στις επιχειρήσεις σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα και βέβαια συμμόρφωση με τον κανονισμό GDPR. Για την επίτευξη όμως αυτής της ισορροπίας θα πρέπει να επενδύσουν άμεσα στους παρακάτω τομείς:

1. Τεχνολογίες ενεργής ασφάλειας (information security - cybersecurity)
2. Συνεχή εκπαίδευση και πιστοποίηση προσωπικού
3. Προσαρμογή επιχειρησιακών διαδικασιών
4. Δυναμική διακυβέρνηση δεδομένων (data governance)

Οι εταιρείες συμβούλων μάνατζμεντ διαθέτουν μεγάλο εύρος εμπειρίας στα θέματα αυτά και αναμένεται να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

[SID:12012525]

Των Λάμπρου Τσόλκα
αντιπρόεδρος Δ.Σ. ΣΕΣΜΑ & αντιπρόεδρος Δ.Σ. Accenture Α.Ε.

και Στέφανου Παπαστεφανάτου
αν. μέλος Δ.Σ. ΣΕΣΜΑ & αντιπρόεδρος Δ.Σ. Remaco Α.Ε.

Ο κόσμος έχει ήδη αντληθεί την αξία των δεδομένων μέσω των analytics και κινείται ταχύτατα προς την εποχή της τεχνητής νοημοσύνης.